

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VII.21.016/2018/7.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Bajnok István előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

Az alperes:

Az alperes képviselője: Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Mischinger Ádám ügyvéd

A per tárgya: törzskönyv kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék, 73.Pf.636.858/2017/7. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, 14.P.22.994/2016/43. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet elutasítja; a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint lízingbevevő és az alperes mint lízingbeadó között 2008. január 10-én pénzügyi lízingszerződés jött létre egy a szerződésben megjelölt gépjármű tulajdonjoga megszerzésének finanszírozására. A szerződés szerint a lízingtárgy bruttó vételára 5.180.000 forint, a finanszírozás devizaneme CHF, az első lízingdíj 1.180.000 forint, a rendszeres havi lízingdíj 109.183 forint, a futamidő 48 hónap. A szerződés V. pontja szerint a lízingbevevő tudomásul veszi, hogy a lízingszerződés hatályba lépésekor érvényes „Zárt végű Pénzügyi Lízing Személy- és Kishaszongépjárművek Általános Szerződési Feltételek” (a továbbiakban ÁSZF) a lízingszerződés elválaszthatatlan 3. számú mellékletét képezi, és a lízingszerződés aláírásával tanúsítja, hogy annak tartalmát megismerte, továbbá, hogy a lízingbeadó az ÁSZF XII. fejezetében foglalt rendelkezésekre külön is felhívta a figyelmet.
- [2] A lízingszerződés VI. pontjában foglaltak szerint a lízingbevevő tudomásul veszi, hogy a finanszírozás devizaneme szerinti referencia-kamatláb változásának, deviza-alapú szerződések esetén

az árfolyamváltozásnak, valamint a gépjármű vételár-emelkedésének kockázatát viselni köteles, amelynek eredményeként a fizetendő lízingdíjak az ÁSZF 23-25. pontjai szerint módosulhatnak. A referencia kamatláb felülvizsgálati periódusa 3 hónap, a fizetendő lízingdíjak szempontjából a követendő változás mértéke (küszöbérték) 0,2%.

- [3] A lízingszerződés VII. pontja sorolja fel a lízingszerződés elválaszthatatlan mellékletét képező dokumentumokat, köztük az ÁSZF-t. A lízingbevevő a szerződés e pontja szerint kijelenti, hogy a lízingszerződést, illetve annak valamennyi mellékletét, a 2. számú melléklet (a havi lízingdíjak esedékességét tartalmazó fizetési ütemezés) kivételével elolvasta, megértette, azok alkalmazását elfogadja, azokból egy-egy példányt átvett.
- [4] Az ÁSZF III. pontja - egyebek mellett - az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:
A gépjármű tulajdonjoga a lízingszerződés teljes futamideje alatt a lízingbeadót illeti meg (ÁSZF III/7. pont). A gépjármű átvételét követően a lízingbevevő a gépjármű forgalmi engedélyébe az illetékes hatóságnál tulajdonosként a lízingbeadót, üzemben tartóként a lízingbevevőt bejegyezteti. A törzskönyv - letétként - teljes futamidő során a lízingbeadó birtokában marad (ÁSZF III/9. pont). Amennyiben a lízingbevevő a lízingszerződés alapján fennálló valamennyi fizetési és egyéb szerződéses kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a lízingszerződésben meghatározott futamidő végén az utolsó havi lízingdíjba kalkulált maradványértéken megszerzi a gépjármű tulajdonjogát (ÁSZF III/10. pont).
- [5] Az ÁSZF X. fejezete rögzíti a lízingszerződés megszűnésének eseteit, ennek körében a lízingbeadó felmondási jogát. A X/63. pont akként rendelkezik, hogy a lízingbeadó a felmondásról írásban, a felmondás indokolásával és az esedékessé vált összeg megjelölésével értesíti a lízingbevevőt, aki az esedékessé vált összeget a tájékoztatás kézhezvételétől számított 8 napon belül köteles megfizetni a lízingbeadónak. Az ÁSZF X/64. pontja szerint, amennyiben a lízingbevevő a fenti 8 napos határidőn belül a lízingbeadónak megfizeti az esedékessé vált összeget, úgy megszerzi a gépjármű tulajdonjogát.
- [6] A felperes nem tett eleget a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségének, ezért az alperes 2013.június 12-én kelt nyilatkozatával a lízingszerződést azonnali hatállyal felmondta.
- [7] Ezt követően az alperes 2014. június 16-án a felperessel szemben fennálló, a lízingszerződésből eredő pénzkövetelését az I Zrt-re engedményezte. Az engedményezett tartozás összege - 2014. június 16-i értéknapon - 531.712 forint volt, ami 237.621 forint tőketartozásból és 294.091 forint lejárt kamattartozásból állt.
- [8] Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről

szóló 2014. évi XL. törvényben (a továbbiakban: DH2 törvény) előírt elszámolási kötelezettségének eleget tett, és 2015. április 16-án tájékoztatta a felperest, hogy a tisztességtelenül felszámított összeg 403.788 Ft. A felperes az elszámolással szemben panasszal nem élt, az elszámolás felülvizsgáltként minősül.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes keresetében a lízing tárgyát képező gépjármű törzskönyvének kiadására kérte kötelezni az alperest. Keresete jogalapjaként elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a lízingszerződésben vállaltakat teljesítette, ennél fogva az megszűnt. Az alperes az elszámolás során 403.787 forintot írt jóvá, és a szerződés felmondásakor 237.621 forint tőketartozást tartott nyilván, amit további költség és késedelmi kamat is terhel, de utóbbiak jogellenesek. Miután a tőketartozás kevesebb volt, mint a jóváírt összeg, ezért a teljesítés megtörtént.
- [10] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a szerződés időtartamának lejártá miatt a szerződés megszűnt, mivel a kikötött 48 hónap eltelt. Harmadlagos hivatkozása szerint az alperesnek nem tartozik, mert a vele szemben fennálló követelését az alperes másra engedményezte, így jogalap nélkül tartja birtokban a törzskönyvet.
- [11] Negyedlegesen arra hivatkozott, hogy a perbeli lízingszerződés a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 210. § (2) és (3) bekezdése alapján érvénytelen, mert nem tartalmazza az ügyleti kamatot. Állította azt is, hogy az ÁSZF nem vált a szerződés részévé, mert azt nem kapta kézhez, így annak tartalmát nem ismerhette meg. Álláspontja szerint a fogyasztóval kötött szerződésekben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 05.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján a lízingszerződés V. pontja tisztességtelen, mert a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg, hiszen az ÁSZF átadása nélkül ismerteti el annak megismerését és elfogadását.
- [12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 326/2011. Korm. rendelet) 81. § (1) bekezdése szerint a törzskönyv a jármű tulajdonjogát igazolja, és mivel a perbeli gépjármű tulajdonosa az alperes, a felperes alaptalanul kéri a törzskönyv kiadását. A DH2 törvény szerinti elszámolást a felperesnek megküldte, azt a felperes vitássá nem tette, a lejárt tartozása az engedményezéskor magasabb volt, mint a felülvizsgált elszámolásban szereplő tisztességtelenül felszámított összeg. Az ÁSZF a szerződés részévé vált az rPtk. 205/B. § (1) bekezdése alapján, és a felperes nem teljesítette valamennyi tartozását, ezért a szerződés nem szűnt meg. A futamidő lejártát megelőzően a lízingszerződést az alperes már felmondta, a futamidő

lejárta egyébként sem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy a felperes tartozása megszűnik. A felperes nem tett eleget maradéktalanul fizetési kötelezettségének, ezért nem szerezte meg a gépjármű tulajdonjogát, ebből következően nem követelheti alappal a törzskönyv kiadását.

Az első- és másodfokú ítélet

- [13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Ítéletének indokolása szerint a peres felek között deviza alapú fogyasztói pénzügyi lízingszerződés jött létre. Az ÁSZF a szerződés részévé vált, mert a felperes által aláírt lízingszerződés egyedi része tartalmazza, hogy az ÁSZF-t megismerte és elfogadta. Egyebekben ahhoz, hogy az ÁSZF a szerződés részévé váljon, azt nem kellett a szerződéskötéskor a felperesnek átadni, az rPtk. 205/B. § (1) bekezdése alapján elengedő volt annak biztosítása, hogy azt a felperes megismerhesse, annak elfogadásához elegendő a ráutaló magatartás is, ami a perbeli esetben megtörtént.
- [14] Kifejtette, a lízingszerződés lényeges tartalmi eleme a lízingtárgy és a lízingdíj. A lízingbevevő a lízingtárgy használatáért nem kamatot, hanem lízingdíjat köteles fizetni, lízingdíj ugyan tőke- és kamattörlesztő részletek együtteséből áll, de az itt szabályozott kamatrész tartalmában nem azonos a polgári jogi értelemben vett kamattal.
- [15] Az elsődleges kereseti hivatkozás körében a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a lízingszerződést maradéktalanul teljesítette. A lízingszerződés VI. pontja szerint a felperes tudomásul vette, hogy a referencia-kamatláb változás, az árfolyamváltozás, a gépjármű vételár-emelkedésének kockázata őt terheli, amelynek eredményeként a fizetendő lízingdíjak módosulhatnak, a szerződés devizaneme szerinti kamatláb változó volt. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a kereset nem a szerződés felmondásának érvénytelenségére, és nem is a perbeli lízingszerződés érvénytelenségének a megállapítására irányult, utóbbi kapcsán a felperes külön pert indított. A fentiek miatt az elsőfokú bíróság a felperes azon hivatkozását, hogy a teljes tartozást visszafizette érdemben nem vizsgálta. Kiemelte azonban, tekintettel arra, hogy az alperes felmondással szüntette meg a lízingszerződést, a felperes nem hivatkozhat alappal arra, miszerint a szerződés azért szűnt meg, mert eleget tett a fizetési kötelezettségének.
- [16] A felperes másodlagos hivatkozása kapcsán az elsőfokú bíróság megismételte, hogy a szerződés az alperes felmondásával szűnt meg, nem a határozott idő lejártával, továbbá hiába telt el a futamidő, az árfolyamváltozásra tekintettel a felperes nem fizette meg a teljes lízingdíjat.
- [17] A felperes harmadlagos hivatkozásával kapcsolatban rámutatott, ahogyan arra a felperes is utalt, az engedményezett pénzkövetelés és a gépjármű tulajdonjoga elválhat egymástól. A felperes

negyedlegesen arra alapította a keresetét, hogy a perbeli lízingszerződés érvénytelen, ezzel kapcsolatban azonban kereseti kérelmet nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság ezt a hivatkozást nem vizsgálta.

- [18] Az elsőfokú bíróság idézte az rHpt. II. számú melléklet 11. pontjában rögzített pénzügyi lízing fogalmát, és ennek alapján rámutatott, a lízingtárgy tulajdonosa mindaddig a lízingbeadó, amíg azt a lízingbevevő a teljes tőketörlesztő és kamattörlesztő részletek, valamint a maradványérték megfizetésével meg nem szerzi. Az ÁSZF III/10. pontja ezzel egyező rendelkezést tartalmaz. A perbeli esetben a lízingszerződés felmondás folytán megszűnt a futamidő lejárta előtt és azt megelőzően, hogy a felperes teljeskörűen eleget tett volna a szerződésben vállalt kötelezettségének, így a lízingtárgy tulajdonosa az alperes maradt, vagyis jogcíme van a törzskönyv birtokban tartására.
- [19] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak indokolásának részbeni pontosításával helybenhagyta. Rámutatott, a kereset kizárólag a törzskönyv kiadására irányult, amihez azt kellett a felperesnek bizonyítania, hogy a lízingszerződésben foglalt kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, és ezáltal a gépjármű tulajdonjogát megszerezte, ami feljogosítja arra, hogy a törzskönyv kiadását kérje. Az ezzel kapcsolatos rendelkezéseket az ÁSZF III/10. és X/63. és X/64. pontjai tartalmazzák, azonban e rendelkezésektől függetlenül az rHpt. II. melléklet 11. pontja szerint a teljes lízingdíj megfizetése szükséges a lízingtárgy tulajdonjogának megszerzéséhez.
- [20] A felperes csak negyedlegesen alapította a keresetét a lízingszerződés érvénytelenségére, amivel kapcsolatban a másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy ezen hivatkozása mellett ugyanakkor az érvénytelennek tekintett szerződés alapján az alperes teljesítésre kötelezését kérte, mely állítás és kérelem egymást kizárják. A felperes kifejezetten akként nyilatkozott, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítását nem kéri, ezért nem képezte az eljárás tárgyát azon hivatkozásának vizsgálata, hogy a lízingszerződés tartalmaz-e ügyleti kamatot vagy sem. A felperes a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt külön pert indított, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az érvénytelenségi okokat érdemben nem vizsgálta, a lízingszerződést érvényesnek tekintette.
- [21] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokat azzal kapcsolatban is, hogy az ÁSZF a szerződés részévé vált, szintén kiemelve az rPtk. 205/B. §-ában foglaltakat, amely rendelkezés alapján nem volt szükség a szerződés V.2. pontja tisztességtelenségének vizsgálatára. A felperes ugyan vitatta, hogy az ÁSZF a szerződés részévé vált, de nem fejtette ki, hogy ez a törzskönyv kiadása iránti keresetével miként függ össze, és amennyiben az ÁSZF nem képezné a szerződés részét, a felek mely joga változna meg olyan módon, ami a keresetet megalapozná. A

másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az rHpt. hivatkozott rendelkezése szerint is a teljes tartozás megfizetése szükséges a lízingtárgy tulajdonjogának megszerzéséhez.

- [22] Az elsődleges kereseti hivatkozással kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen utal arra, hogy a lízingszerződés VI. pontja az ÁSZF rendelkezései nélkül is egyértelműen rögzíti, hogy a szerződés deviza alapú, és a felperes viseli a referencia-kamatláb és az árfolyamváltozás kockázatát is, aminek következményeként a fizetendő lízingdíjak módosulnak. Ezért a másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az állított összegű lízingdíj megfizetésével a teljesítés megtörtént.
- [23] A másodfokú bíróság teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban is, hogy a határozott idő lejártá nem eredményezi a fizetési kötelezettség megszűnését, továbbá az engedményezés ténye sem teszi alapossá a keresetet.
- [24] Rámutatott, a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy még a felmondást megelőzően megfizette a teljes hátralékot, mert a 3019/2017. (II. 17.) AB határozat 42. pontjával egyezően rendelkezik a DH2 tv. 5. § (2) bekezdése is. A hivatkozott AB határozat és az elszámolásra irányadó jogszabályi rendelkezés között nincs ellentmondás, az előtörlesztésre vonatkozó szabályokat egyformán tartalmazzák, amelyek a felperes által előadott számítás módját nem támasztják alá.
- [25] A másodfokú bíróság abban nem értett egyet az elsőfokú bírósággal, hogy a teljesítést nem kell vizsgálni, az ezzel kapcsolatos nyilatkozatok és bizonyítékok azonban rendelkezésre álltak. A felperes a kimutatása kapcsán azt hangsúlyozta, hogy a többletbefizetéseket a teljesítés időpontjában előtörlesztésként vette figyelembe, azonban a DH2 tv. hivatkozott rendelkezése szerint az alperes elszámolása is ezen alapult. Az alperes által végzett elszámolásra a DH2 tv. 18. § (5) bekezdése vonatkozik, mely szerint ha az (1)-(4) bekezdésben írtak szerinti panasz előterjesztésére nem kerül sor, úgy kell tekinteni, hogy az elszámolásban foglaltakat a fogyasztó elfogadja. Ezt követően az elszámolás nem vitatható. A felperes az alperesi elszámolás kapcsán nem fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, e tárgyban eljárás megindítására sem került sor. Tekintettel arra, hogy a felperes által készített kimutatás alapja az volt, hogy az alperes DH2 tv. szerinti elszámolása nem megfelelő, ez a hivatkozása a DH2 tv. 18. § (5) bekezdése alapján már nem vehető figyelembe és érdemben nem vizsgálható.
- [26] A másodfokú bíróság abból kiindulva értékelte a felperesi állításokat, hogy a lízingszerződés érvényes és annak részét képezi az ÁSZF, a felek közötti elszámolás pedig a DH2 tv. 18. § (5) bekezdése értelmében nem vitatható. A felperes fellebbezésében foglaltakkal szemben az alperes nyilatkozatát fogadta el azzal kapcsolatban, hogy a 2013-as felmondás időpontjában is volt a felperesnek 404,29 CHF hátraléka az elszámolás szerint, amely összeg már a tisztességes feltételek mellett tartalmazza a hátralék

összegét. A felperes által a teljesítés körében előadottak ennek megfelelően nem támasztották alá sem azt, hogy a 2013-as felmondás előtt teljesített volna, és azt sem, hogy amennyiben a felmondás érvénytelen, akkor a jogviszony a szerződésszerű teljesítéssel szűnt meg a futamidő végén. Ezáltal a gépjármű tulajdonjogát a felperes nem szerezte meg és nem jogosult a törzskönyvre sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan a jogerős ítélet szükség esetén mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az érintett bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 2. § (1)-(2) bekezdésébe, 213. § (1) bekezdésébe, 221. § (1) bekezdésébe és 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [28] A tisztességes eljárás követelménye álláspontja azért sérült mert a jogerős ítéletet hozó másodfokú bíróság 73. Pf. tanácsának tagjai a 2018. évi ügyelosztási rend szerint dr. Juhász Krisztina tanácselnök, dr. Nemoda Valéria és Velinskyné dr. Lovas Kinga bírók. Ezzel szemben a másodfokú bíróság Velinskyné dr. Lovas Kinga tanácselnök vezetésével hozott az ügyben másodfokú döntést akként, hogy a tanács tagjai dr. Nemoda Valéria és dr. Német Erika bírók voltak. Előtte nem ismert, hogy a másodfokú tanács személyi összetételében miért történt változás, de tudomása szerint az ügyelosztási rendben tanácselnökként megjelölt dr. Juhász Krisztina bíró jelenleg is a Fővárosi Bíróság 73. Pf. tanácsában teljesít szolgálatot. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy az ügy elbírálása időpontjában a tanács személyi összetétele megváltozott az rPp. 2. § (1) bekezdésében rögzített jogát sértette, megvalósult a törvényes bírótól történő elvonás tilalma.
- [29] Az engedményezés tekintetében arra hivatkozott, hogy keresete jogalapja körében ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság téves jogi indokú döntést hozott, míg azt a másodfokú bíróság egyáltalán nem bírálta el, megsértve ezzel az rPp. 221. § (1) bekezdését, és egyúttal a 213. § (1) bekezdését is. Hangsúlyozta, az engedményezés következtében előállt jogi helyzet értékelésénél nem az állítólagos tartozása a lényegi kérdés, hanem az, hogy az alperes milyen valós jogcímen tartja az engedményezés után továbbra is magánál a perbeli gépkocsi törzskönyvét, mert az alperes által a per során hivatkozott 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 81. § (1) bekezdése nyilvánvalóan nem valós jogcím.
- [30] Előadta, keresete egyik jogalapjaként megjelölt tényállítása az volt, hogy a „szerződés teljesítésre került”, mert a „lízingszerződés értelmében 1.180.000 forint önerőn túl 48x108.183 forint megfizetését vállalta, vagyis szerződési akarata összesen 5.240.784 forint megfizetésére irányult, és a törzskönyv kiadását

azért is kérte, mert az alperes által teljesített 4.000.000 forinthez képest 6.132.251 forintot fizetett meg". A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatos érvelése azért nem helytálló mert a szerződés nem rögzíti a lízingtőke összegét, ezért tartozása CHF-ben (kirovó pénznemben) nem rögzült, az alperes CHF nyilvántartása alapján semmilyen többletigényt nem támaszthat vele szemben. Ezzel kapcsolatban hivatkozott az Európai Unió Bírósága (a továbbiakba: EU Bíróság) C-126/17. számú ítéletében kifejtettekre. A perbeli lízingszerződésben kizárólag HUF összegben szerepel a lízing tőkerésze, az egyáltalán nem tartalmazza se a CHF összeget, se az árfolyamot, ezért a szerződési feltételek nem világosak és érthetők.

- [31] Fenntartotta, hogy az ÁSZF nem vált a perbeli lízingszerződés részévé. Hangsúlyozta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 217. § (1) bekezdése, 218. § (1) bekezdése és az rHpt. 210. § (1) bekezdésének együttes és helyes értelmezése az, hogy az írásba-foglalási kötelezettség a szerződéses jogviszony minden elemére vonatkozik, így a hirdetményre is, vagyis a szerződő feleknek a több okiratból álló szerződés minden dokumentumát alá kell írnia ahhoz, hogy az a szerződés részévé váljon. Ezzel kapcsolatban előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését is indítványozta.
- [32] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [33] A felperesnek a felülvizsgálati kérelmében indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmével kapcsolatosan a Kúria hangsúlyozza, hogy csak az ügy érdemére kiható kérdésben lehet előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni. A jelen esetben egyrészt - a lentebb kifejtettek szerint - e feltétel nem áll fenn, másrészt a felperes által indítványozott kérdésről az EU Bíróság a C-42/15. számú ügyben meghozott ítéletében lényegében már állást foglalt. Ezért a Kúria az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet elutasította.
- [34] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [35] A Kúria hangsúlyozza, hogy az rPp. 270. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás tárgya annak vizsgálata, hogy a jogerős határozat jogszabálysértő-e. Az rPp. 272. § (2) bekezdése, illetve a 273. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában foglaltakra is - csak a jogszabály tételes, egyértelmű megjelölése mellett és az annak megsértésére vonatkozó indokok részletezésével kifejtett érveket tartalmazó felülvizsgálati kérelem bírálható el érdemben. A

felülvizsgálati kérelemnek az a része, amely ezeknek az elvárásoknak nem felel meg, a felülvizsgálati eljárásban érdemben nem vizsgálható. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel.

[36] A törvényes bíróhoz való jog alapjog, alkotmányos jog, de az adott tényállás mellett e jog megsértése a felperes részéről bizonyításra nem került, és a felülvizsgálati eljárás szabályaira tekintettel nem is kerülhet (rPp. 275. § (1) bek.). Az ügy elbírálása az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés felterjesztését követően a másodfokú bíróság Pf.73. számú tanácsára lett kiszignálva, amely fellebbeezett polgári peres ügyekben jár el a felülvizsgálati kérelemben írtak szerint is. E tanács tagjai - szintén a felülvizsgálati kérelemben írtak szerint - dr. Juhász Krisztina tanácselnök, továbbá dr. Nemoda Valéria és Velinskyné dr. Lovas Kinga bírók. Közülük ketten eljártak a jogerős határozat meghozatala során, a harmadik tag személye megváltozott, de ennek oka lehet dr. Juhász Krisztina tekintetében olyan ok bekövetkezése (pl. betegség, szabadság) amely nem tette lehetővé, hogy a határozat meghozatalában részt vegyen. Jelen eljárásban nem volt vizsgálható, hogy az ügyet a törvényes bírójától elvonták-e tekintettel arra, hogy a jogerős ítéletet a fellebbezett polgári peres ügyekben eljárni jogosult és az adott ügy elbírálására kijelölt Pf.73. számú tanács hozta meg.

[37] Az engedményezés körében a felperes felülvizsgálati kérelmében az rPp. 213. § (1) bekezdésének és 221. § (1) bekezdésének megsértését állította, de azt maga sem vitatta, hogy az elsőfokú bíróság a kereset alapjaként felhozott ezen kérdésben is állást foglalt. A jogerős ítélet az engedményezés kérdéskörében az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt indokolást meghaladóan egyéb indokolást valóban nem tartalmaz, de azzal, hogy rögzítette ítélete indokolásában, miszerint egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, indokolását pontosítással osztotta, és a jogerős ítélet indokolása kifejezetten is tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával az engedményezéssel kapcsolatban egyetért az következik, hogy helytállónak találta a fenti körben az elsőfokú bíróság ítéletében e vonatkozásban kifejtetteket. Ezáltal a jogerős ítélet nem sérti az rPp. 213. § (1) bekezdését, és a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének e körben is megfelelően eleget, figyelemmel az rPp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra is. Ezt meghaladóan a felperes felülvizsgálati kérelmében nem indokolta az rPp. 272. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően, hogy az engedményezés kapcsán kifejtettek miért nem helytállónak, ilyennek a 326/2011 Korm. rendeletre történő hivatkozás nem tekinthető. A Kúria ezért - utalva a [35] pontban részletesen kifejtettekre - az ezzel kapcsolatos hivatkozásokat nem vizsgálhatta érdemben.

[38] A lízingszerződés teljesítése körében a felperes elsődlegesen az EU Bíróság joggyakorlatára hivatkozással állította, miszerint az adott szerződés helyes értelmezése az, hogy fizetési kötelezettségének

eleget tett, mert összesen 1.180.000 Ft + 48x109.163 Ft fizetési kötelezettség terhelve. Az árfolyamváltozás fizetési kötelezettségeire nem hatott ki, mivel a szerződés e tekintetben nem világos, nem egyértelmű. Ugyanakkor a felperes e körben jogszabályi rendelkezést szintén nem jelölt meg, felülvizsgálati kérelme e vonatkozásban sem felelt meg az rPp. 272. § (2) bekezdésében írtaknak. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelmének e részével érdemben szintén nem foglalkozhatott a [35] pontban részletesen kifejtettek miatt.

- [39] Téves a felperes azon felülvizsgálati érvelése, hogy az ÁSZF aláírása szükséges ahhoz, hogy az a szerződés részévé váljon, figyelemmel a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések tárgyának és törlesztő részleteinek meghatározásával kapcsolatos elvi kérdésekről szóló 1/2016. Polgári jogegységi határozat III. 1. b) pontjában kifejtettekre. Az EU Bíróság C-42/15. számú ítéletéből sem következik más jogi álláspont.
- [40] A Kúria ezzel kapcsolatosan hangsúlyozza továbbá, a felperes az eljárás során ugyan előadta, mi indokolja kereseti kérelme tükrében azon előadását, hogy az ÁSZF nem vált a szerződés részévé, azt ugyanakkor sem az eljárás során, de a felülvizsgálati kérelmében sem cáfolta, hogy az adott kereseti kérelme elbírálása szempontjából ennek jogi jelentősége nincs, figyelemmel a jogerős ítéletben is hivatkozott rHpt. II. mellékletének 11. pontjára.
- [41] A Kúria mindezek alapján a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyek megsértése nélkül hozott jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [42] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, azonban az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a Kúriának határoznia sem kellett.
- [43] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. május 28.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelével:

/Seres Józsefné/

tisztviselő